

30 let se snažím pomáhat posledním z posledních, vážená paní, vážený pane, a jsem vděčný, že mě toto poslání pomáháte naplňovat i Vy. Ne vždy se mně a mému týmu daří „dětem ulice“ pomoci, ale naše dveře jsou pro změnu jejich života vždy otevřené, a to dlouhodobě i pro opakované příležitosti. Někdy stačí málo. Vyslechnout a dodat sebedůvěru, a věci v životech klientů se začnou až zázračně proměňovat. Ne všichni klienti Projektu Šance jsou ale na takové mentální úrovni, aby chápali svoji životní situaci a uměli přijmout nabízené možnosti pomoci. Po rozpadu rodiny skončí v „ústavní péči“ a potom na ulici, kde žijí pro běžné chodce v málem neviditelném světě. Tam, v kruté realitě mezilidských vztahů, žijí ti, kteří nikomu nescházejí, v labyrintu sice dobře myšlené, ale toxické „pomoci“. Pro ně je sladkým mámením denní jednorázová pomoc poskytovaná za nic, která je návyková. Kudy kam? Bloudí mezi nabízenými možnostmi pomoci a slyší: „*Nezvládáte to.*“ Ten, kdo to poslouchá celý život, tomu i věří... Zamotají se do zaběhlého systému nabídek sociální pomoci, a tak se následně životem točí na kolotoči „potřebných lidí“ mezi úřady, ulicí, léčebnou a vězením. Jsou všude doma, ale bez domova. Na druhé straně je ale mnoho klientů, kterým se pomoci podařilo, protože měli sílu chtít a intelektuálně na to stačili. Ti mají dnes domovy, rodiny, děti a vedou spokojený život. Velký dík za to patří i Vám. **Děkuji Vám.**

Všechno je pomíjivé, vážená paní, vážený pane. V roce 1995 jsem poprvé cíleně vyrazil na ulici s igelitkou, v níž byl především preventivní materiál, mezi bezprizorní mladé lidi – „děti ulice“. Abych přesněji pochopil, jak jim lze nejlépe pomoci, a aby získali důvěru k mojí nabídce, pozorně jsem jim naslouchal a pro jejich situaci jsem hledal řešení. Časem rostly moje možnosti, jak jim pomáhat. A dnes? Nemožné v tomto směru neznáme, je-li to smysluplné. Když některý z klientů dozraje ke změně svého života, umíme ubytování řešit obratem a rukodělná pracovní terapeutická dílna v Domě Šance je pro cestu z ulice k dispozici.

Pomoci lze jen tomu, kdo si je vědom, že je v nouzi. Postižení „děti ulice“ není na první pohled vidět, jsou to zanedbaná zraněná mláďata, paralyzovaná ztrátou životních jistot. Ocitli se bloudící na ulici se svou samotou, ve svých snech a představách o životě... I pro tyto mladé lidi máme v rámci možností podporu, a to především v našem streetworkcentru, kde se mohou najíst, vypereme a vysušíme jim oblečení, mohou se osprchovat, a hlavně zde mohou sdílet svoje problémy a vědět, že mají nadosah náš profesionální, ale i lidský přístup, který nejvíce postrádají a který jim u nás často nahrazuje scházející rodinu. Vedeme je k poznání, že každý člověk může být strůjcem svého štěstí, ale hlavně i svého neštěstí!

1. Dlouhá léta žil Petr v hluboké krizi na hraně a opakovanou šanci nedokázal využít. Když jsme mu zaplatili bydlení, stejně spal na zemi, protože na to byl zvyklý. Před světem utekl do lesa a nocoval ve stanu. I když měl okamžiky, kdy se snažil se svým životem něco dělat, zpravidla po nějaké době upadl opět do úzkostí. V jednu chvíli nezvládal ani naši PRVNÍ POMOC V NOUZI ve streetworkcentru. Potřeboval porozumění a čas. Poslední příležitost nakonec využil – a nebudeme tajit, že ke změně mu pomohla láska –, a v tu chvíli věci vzaly rychlý spád. Spolu s Kačkou se sbalili, rozloučili se s Lászlem, převzali si odměny za rukodělnou pracovní terapii v Domě Šance a odstěhovali se z Prahy. Dnes spolu vychovávají syna a žijí normálním, každodenním životem, který pro ně byl dlouhá léta nedostupný. Každé pondělí prý na nás vzpomínají, když si dělají vajíčka, která si u nás oblíbili. **2.** Kačka to sama se sebou neměla jednoduché, a následně ani my s ní:) Na partnery do života neměla štěstí, a to ji ničilo. V jednu chvíli dostala od nás v rukodělné pracovní terapeutické dílně v Domě Šance „pauzu – na hledání sama sebe“. Později se právě u nás ve streetworkcentru setkala s Petrem a vše se změnilo – našla se a dokázala se vrátit do Domu Šance. Dnes „válčí“ v domácnosti, jak nám Petr napsal. **3.** Jirka D. málem skončil v „blázinci“, ale na poslední chvíli se rozhodl, že takhle žít nechce, a běžel za Lászlem, aby ho zachránil. Popravdě, nebylo to za 5 minut dvanáct – bylo to spíš 50 minut po dvanácté, ale Jirka říkal: „*Na vězení jsem už starý a na hřbitov zase mladý. Nechci čekat ani na bráchu, až ho pustí z vězení, protože on už jiný směr života volit nechce. Já ano. Přišel jsem s prosbou, abyste mi pomohli se zachránit.*“ 1. července jsme ho ubytovali, a i když je hodně netrpělivý a domnívá se, že všechny svoje problémy už vyřešil, pracuje a bydlení si už platí sám. Že je pro nový život ještě křehký, nevnímá a nechápe to, ale naši pomoc má na dosah, bude-li ji potřebovat. **4.** Jirkovi H. by ulice zůstala domovem, ale díky Lászlově trpělivosti dnes na hlavní pracovní úvazek pracuje v hotelu Hilton, kde si ho chválí, a bydlí uspořádaně v bytě v rodinném kruhu u kamarádů. Do Domu Šance chodí už hlavně stabilizačně, aby se v novém životě ukotvil a zvládal nástrahy života, které ho potkávají.

24. prosince na Štědrý večer budeme tradičně s klienty Projektu Šance, pro které není u jiného vánočního stolu místo, aby nebyli sami a byli si jistí naší pomocí, budou-li ji potřebovat. Dominik na Štědrý večer přijít nechtěl – neslaví ho, dokud se nedozvěděl, že budou řízky... :)

Vážená paní, vážený pane,

blíží se Vánoce a Štědrý večer, a to bývá pro klienty Projektu Šance nejtěžší období. Během roku se jim lépe daří skrývat bolest z toho, že jsou vykořenění, nemají rodinu ani rodiče, kteří by se o ně starali a mohli by jim věnovat lásku a podporu. Snažíme se jim nahrazovat rodinu, kterou postrádají, ale zároveň potřebují čas, aby skutečně dospěli a pochopili, že naše rady a vedení jsou zde proto, aby svoje neblahé období zvládli a mohli si splnit svůj sen. Sami si založili svou funkční rodinu, která jim bude zázemím, které celý život postrádali.

Další klienty čeká v příštím roce poslední krok – krok do „velkého“ života. I díky Vám a Vaší pomoci se nám to společně může podařit. Myslete na nás, prosím, na Štědrý večer. Pomozte usnadnit našim „dětem ulice“ vstup do roku nového, aby již „děti ulice“ nemusely být.

Děkuji Vám z celého srdce, že jste ten kus cesty šla/šel s námi, a doufám, že ještě kousíček cesty s námi půjdete.

Poslání Projektu Šance pro české „děti ulice“ pokračuje, vážená paní, vážený pane, a pokud by bylo ve Vašich možnostech podpořit nás,

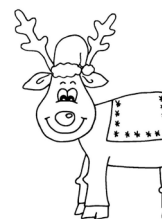
prosíme Vás o pomoc.

Za Projekt Šance Vás srdečně zdraví

László Sümegh
předseda

KULTURNĚ - OSVĚTOVÉ
PORADENSKÉ CENTRUM
Ve Smečkách 28, 110 00 Praha 1
Tel. / Fax: 02 / 22 21 17 97

a autoři dopisů: Alexandra a Pavel

1. 12 let úspěšně spolupracujeme s hotely Hilton, a i když se někdy jedná o překážkový běh na velmi dlouhou trať... věříme, že naše spolupráce a pomoc „dětem ulice“ z Projektu Šance bude pokračovat i nadále. V hotelu Hilton se László sešel s paní Michaelou Slabou, která z pozice personálního oddělení naši spolupráci zaštiťuje.

2. Po několika letech se László opět sešel s panem V. V. Brahmanem, který do Prahy přiletěl až z daleké Indie, kde se v rámci Domova a školy pro sirotky snaží pomáhat opuštěným dětem. Zavzpomínali spolu, jaké to bylo, když se László byl podívat až v Indii, jak vlastně společná pomoc tamějším dětem probíhá.

3. 11. prosince 2025 končí naše letošní charitativní aukce Umělci „dětem ulice“. I letos aukci podpořil experimentální archeolog, a především znalec Velikonočního ostrova pan Ing. Pavel Pavel, který rozpohyboval/rozchodil (a obdivovatelé dokonce tvrdí, že roztančil) sochy moai. Na www.aukcesance.cz najdete výběr ze 182 položek, které letošní aukce nabízí.

4. 30 let Projektu Šance oslavíme 30. srpna 2026 ve Smetanově síni Obecního domu v Praze, kde zazní slavné písně pánů Ježka + Voskovce + Wericha v rámci benefičního koncertu, na němž vystoupí Adam Plachetka & Ondřej Havelka a jeho Melody Makers. Oba ctění pánové zapějí k potěše hostů a doslova jim přinesou Nebe na zemi. Vstupenky na koncert a další informace najdete na www.sance-koncert.cz. Těsně před koncertem prochází Ondřej Havelka Smetanovou síní a vedle Lászla se pozdraví i s partnery koncertu.